

15 söndagen 'under året'– år A

Ingångsantifon (jfr Ps 17:15)

Jag skall skåda ditt ansikte i rättfärdighet; när jag vaknar, skall jag mätta mig av din åsyn.

Inledning

Jesus är såningsmannen, som sår kornet – Gud ord, ända sedan de dagar då han vandrade på vägarna i Galileen och Judeen, och ända fram till tidens slut. Också nu när vi samlas här för att fira Eukaristi, sår han sitt korn i våra hjärtan. Låt oss be, att vår tro genom denna sådd skall kunna födas på nytt..

HERRE – du sträckte ut dina händer på korset, för att förena oss med Fadern. Herre, förbarma dig.

KRISTUS – än i dag vandrar du på vår jord, för att outtröttligt så Ordets korn. Kristus, förbarma dig.

HERRE – på den sista dagen kommer du att samla in skörden av kornet som du har sått i våra hjärtan. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Gud, du ger din sannings ljus åt dem som vandrar fjärran från din väg. Hjälp oss, som kallar oss kristna, att ta avstånd från mörkrets makt och leva i dopets nåd. Genom din Son ...

Första läsningen - Jes 55:10-11 (Ordet utför Guds uppdrag)

Läsning ur profeten Jesajas bok.

Så säger Herren:

Liksom regn och snö faller från himlen
och inte vänder tillbaka dit

utan vattnar jorden,

får den att grönska och bära frukt,

och ger säd att så och bröd att äta,

så är det med ordet som kommer från min mun:

det vänder inte fruktlöst tillbaka

utan gör det jag vill

och utför mitt uppdrag.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 65:10-14

R: Herre, du har det eviga livets ord. (644)

Du visar omsorg om landet och vattnar det, †

du låter det flöda över av ríkedom, *

Guds källa har vatten till fyllest.

Du bereder säd åt människorna, *

när du så bereder jorden.

Dess fåror vattnar du, *

du jämnar det som är úpplöjt,

med regnskurar mjukar du úpp den, *

det som växer på den välsígnar du.

Du kröner året med ditt góda, *
 och där du går fram ges skörd i överflöd:
 betesmarkerna i öknen dryper, *
 och höjderna omger sig med fröjd,

ängarna höljer sig i hjórdar, †
 och dalarna täcks med säd. *
 Allt höjer jubelrop och sjúnger.

Andra läsningen - Rom 8:18-23 (Skapelsen väntar otåligt)

Läsning ur Paulus brev till romarna.

Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp. Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
 alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium - Matt 13:1-23 (Liknelsen om sådden)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Matteus.

Vid den tiden gick Jesus hemifrån och satte sig vid sjön. Det samlades mycket folk omkring honom, och därför steg han i en båt och satt i den medan allt folket stod på stranden. Och han talade till dem med många liknelser: »En man gick ut för att så. När han sådde föll en del på väggkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp eftersom myllan var tunn. Men när solen steg sveddes det och vissnade bort eftersom det var utan rot.

En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det. Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron.«

[Lärjungarna kom fram och frågade honom: »Varför talar du till dem i liknelser?« Han svarade dem: »Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte de andra. Ty den som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, ty fast de ser, ser de inte, och fast de hör, hör de inte och förstår inte. Så uppfylls Jesajas profetia på dem: Ni skall höra med era öron men ingenting förstå och se med era ögon men ändå ingenting uppfatta. Ty detta folks hjärta är förstockat. De är tröga att höra med sina öron och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig. Men saliga era ögon som ser

och era öron som hör. Sannerligen, många profeter och rättfärdiga har längtat efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det. Så hör då vad som menas med liknelsen om mannen som sådde. Var gång någon hör ordet om riket utan att förstå, kommer den Onde och snappar bort det som har blivit sått i hans hjärta. Det är sådden på vägkanten. Sådden på de steniga ställena, det är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktig; blir det lidande och förföljelse för ordets skull kommer han genast på fall. Sådden bland tistlarna, det är den som hör ordet, men världsliga bekymmer och rikedomens lockelser kväver ordet, så att han inte bär frukt. Men sådden i den goda jorden, det är den som hör ordet och förstår, och han bär frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.«]
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Undervisade av Guds ord, som har makt att frälsa våra själar, ber vi till Gud för kyrkan och för hela världen.

1. För vår påve, att han utan att förtrötts förkunnar Guds ord och genom sitt tjänande drar människorna till Kristus, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För missionärer som arbetar på fjärran kontinenter, att de dagligen må skörda goda frukter av sitt arbete, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som arbetar på åkrar och fält, dem som sår och ger oss vårt dagliga bröd, att deras arbete och möda må röna uppskattning, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För dem som försvårar spridningen av Guds ord i världen, att de förstår att man bör lyda Gud mer än människor, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss som är samlade här, att vi inte låter våra egna sorger och bekymmer överrösta Guds ord, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Gud, din nåd är större än vad vi kan förstå. Se inte till våra synder, utan hör oss i din barmhärtighet. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, din kyrka är samlad till bön: helga våra gåvor, och låt dem stärka vår tro, vårt hopp och vår kärlek. Genom Jesus Kristus vår Herre.

Prefation VII för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovents offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty så älskade du världen att du sände din ende Son till att frälsa oss; han blev oss människor lik i allt, utom i synd, för att vi skulle bli honom lika.

Genom syndens olydnad har vi brutit ditt förbund, men genom Sonens lydnad förenas vi åter med dig och kan tjäna dig i tro och i lydnad, och så kan du älska hos oss vad du älskade hos honom.

Därför lovar vi dig med änglarna och alla dina heliga, vi prisar ditt namn och förkunnar i jubel:

Kommunionantifon (Ps 84:4-5)

Sparven har funnit ett hus och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar: dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. Saliga de som bor i ditt hus, de lovar dig ständigt.

Bön efter kommunionen

Vi tackar dig, Herre, för dina stora gåvor, och vi ber om nådens växt var gång vi firar detta rika mysterium. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

